

Jan Dahlgren

f. 1954 i Umeå

Separatutställningar i Galleri Wallner, Malmö, 1978, Konstnärshusets Grafikgrupp, Stockholm, 1979, Galleri Green, Malmö, 1982, Grafiska Sällskapet, Stockholm, 1982, Ystad Konstmuseum 1986, Konstmuseet Malmö, 1987, Umeå Folkets Hus 1987, Galleri Larsson, Köln, 1989, Galleri 4, Skellefteå, 1989, Galleri Gamla Berget, Falun, 1989, Galleri Estetica, Malmö, 1991, 1993 och 1995, Lilla Galleriet, Umeå, 1991, samt i Sölvesborgs konsthall 1995.

Deltagit i ett flertal samlingsutställningar bl.a. i Liljevalchs vårsalong 1976, 1978, 1979, 1982, 1987, 1990-92, 1994, Grafiktriennalerna 1977, 1980 och 1992, Internationella Grafikbiennalerna 1978, 1980, 1982, 1985, 1987 och 1989, Internationella Grafiktriennal en i Miami, USA, 1980, British international print biennale, Bradford, England 1979, 10:e Biennalen der Ostseeländer, Kunstballe Rostock, 1983, Mediterranean biennial of Graphic art, Athen 1988, S:e Internationella porträttbiennalen i Tuzla, Jugoslavien, 1988.

Representerad i Nationalmuseum, konstmuseerna i Malmö, Ystad, Eskilstuna, Västerås och Göteborg samt i Statens Konstråd, kommuner och landsting.

I 1995 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår: Shelter from the storm. Handkolorerad etsning 1995.

"Shelter from the storm" - "Skydd mot stormen", har Jan Dahlgren kallat sitt blad för FfGK. Det är en handkolorerad sockerakvatint, där konstnären gjort avtryck av ett par fotoklichéer: en stor, rastrerad, av en beduin med dromedar, och en, mindre, av ett människoansikte. (Om ansiktet tillhör en man eller en kvinna är inte lätt att säga, men enligt konstnären föreställde klichén ursprungligen sångaren Bob Dylan. Från Dylans produktion är också titeln hämtad.) Ansiktsklichén har Dahlgren upprepat flera gånger, så att han får sex likartade bilder, i sin tur bearbetade med socker och syra så att de genomgår ett flertal förvandlingar. Figuren/figurerna verkar att söka skydd bakom ett fönster, häftigt utsatta för väder och vind, Ansiktet/ansiktena tycks alltså söka skydd inomhus, medan beduinen och hans riddjur verkar stå i lä ute, men ändå delvis utsatta för (sand?)stormen:

Det är rastret som gör mittbilden prickig, och som ger det där "sand"-intrycket.

På ett liknande sätt suggereras ansiktens upprördhet fram genom avlagringarna på "fönstret" som vanställer ansiktet. Gravyren andas på detta sätt en oro, kontrasterad mot ett nästan paradoxalt lugn i mittbilden.

Jan Dahlgren arbetar i sina senare grafiska bilder ofta med sådana här "serier" av en och samma kliché-bild, och i upprepningen ligger naturligtvis ett försök att fånga tiden, att göra kompositionen "filmisk". Man har jämfört dessa upprepningar med popkonstnären Andy Warhols serier av en och samma bild - Marilyn Monroe t.ex. - men förändringarna i Dahlgrens serier i "Shelter from the storm" tycks äga rum på det psykiska planet, medan Warhol nöjer sig med att bara variera färg och linje.

Och medan Warhol försöker driva "objektiviteten" så långt som överhuvudtaget är möjligt i sina bilder, söker Dahlgren, med hjälp av ett färdigt objekt/en kliché, suggerera fram en personlig stämning i bilden, göra dess uttryck subjektivt.

Ragnar von Holten

PS. Och själva klichéerna? Kan de ses som en hyllning till konstnärens lärare Bertil Lundberg, som i sin ungdom arbetade på en klichéfabrik?

DS